

cions de Maig 1982 amb un tan considerable retard de 36 mesos. N'ha passat d'aigua sota els ponts des d'aleshores!.

2º, jo no sóc pas el «senyor periodista» a qui vos re treieu, amb raó, una falta d'ortografia; em dol, tanmateix que ens tracteu de «senyors periodistes» amb marcada i desplaent ironia; aquells que, mes rera mes, ens esbatim per fer viure, sense lucre, una modesta -però meritòria- publicació escalenca, no ho mereixem; existeixen altres termes menys càustics com: **meritori amic**, o senzillament «amic».

Aprofitant aquesta ocasió, afegiré que convé que tothom sàpiga que si en la nostra revista hi ha faltes, algunes són imputables a la prestació tipogràfica; d'altres, dissortadament, llisquen massa freqüentment en els texts dels nostres cooperadors; és encara difícil, avui, de trobar catalans escrivint correctíssimament la nostra llengua; i nosaltres no tenim temps d'esmenar tots els articles. Què voleu!, les hores emprades a la confecció de «L'Escalenc» són hores que robem al nostre propi lleure i que ningú ens retribueix. Ni ho voldriem!.

Pel demés, espero que els al·ludits de la vostra lletra, Ajuntament inclús, prendran bona nota dels consells que hi prodigueu.

I desitjo dues coses: que no sigui per casualitat que «caigui» «L'Escalenc» a les vostres mans, i que ens dongueu novament el plaer de comptar-vos entre els nostres lectors i entre els participants a la nostra «bústia». Mercès.

J.S.R.
Membre del C. de R.

LA JUNTA DEL CENTRE ESPORTIU I I RECREATIU PUNTUALITZA

En relació a les declaracions de l'Agrupació Sardanista «Avi Xaxu», aparegudes dins l'espai «Altaveu» de l'Escalenc del mes de maig de 1985, la Junta del C.E.R. vol puntualitzar el següent:

PRIMER.— Que per a contribuir al bon funcionament de l'Entitat és evident que les seccions han d'ésser representades per un vocal o delegat que assisteixi a les reunions de la Junta -cada quinze dies, segons té estipulat el Centre- per tal de poder analitzar conjuntament la marxa de les seccions i coordinar les diferents activitats.

L'Agrupació Sardanista i algunes altres seccions, malauradament, no complien aquest requisit indispensable i, òbviament, varem haver de recordar-ho a primers d'any, coincidint amb l'aplicació dels Estatus de Règim Intern, aprovats pels socis en assemblea.

SEGON.— En relació a la dependència econòmica de les seccions respecte a l'Entitat, sembla ésser que aquest punt no ha estat massa comprès.

Els Estatus de Règim Intern indiquen clarament que les seccions disposen d'autonomia econòmica durant l'any però que a la fi de l'exercici, aquelles han de passar comptes amb l'Entitat.

El que no pot ésser -segons entenem- és que la Junta del C.E.R. no tingui coneixement del moviment econòmic d'una determinada secció, o bé que, com diu «l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu», succeeixi com els darrers anys que “no es donava ni es rebia cap quantitat”.

TERCER.— Respecte al nom de la secció Sardanista, pensem que, com ells saben molt bé, adoptaren el nom d'**Agrupació Sardanista Avi Xaxu del C.E.R. de L'Escala**, i que quan varen prendre aquest nom, ho feren com a secció del C.E.R. Per tant, no veiem que sigui ni just ni equitatiu que, pel fet de decidir ells desvincular-se del C.E.R., desaparegui un nom que pertany a l'Entitat, a la qual corresponia l'esmentada secció.

QUART.— Volem deixar ben clar que el fet que les seccions s'hagin d'atenir a les normes dels Estatus de Règim Intern és una cosa que fa temps que es venia estudiant -l'anterior Junta i la darrera Gestora hi treballaren- i que va ésser aprovada unànimament per l'assemblea de socis, els quals decidirin aquesta normativa.

Per tant, no veiem que l'aplicació d'aquests Estatus signifiqui “posar entrebancs ni conflictes per qüestió de diners” a l'Agrupació Sardanista «Avi Xaxu» a qui l'actual Junta del C.E.R. ha tingut i segueix tenint la consideració que la tasca que han portat a terme es mereix.

La Junta del C.E.R.

UN VOL DE GAVINES A L'ESCALA

En la festa de l'Esperit, en lloc de llengües de foc com en el Cenacle, després de cinc anys, un vol de gavines blanques han volat a L'Escala, subjugades pel seu encant i per la invitació afectuosa d'aquest poble. Han volat responent a la crida dels qui hi viuen, per unir en una sardana les mans de tots els qui nasqueren en eix poblet d'un bocí de la Costa Brava.

És la segona vegada que es celebra en la nostra vila de L'Escala, la festa tan entranyable de «L'Escalenc Absent», festa que s'ha fet popular, que fa vibrar el cor d'aquells escalencs que han hagut de deixar el seu terror, festa que aquest any ens ha portat fins i tot el bon temps, doncs a la nit de la nostra festa, un cel serè ens féu la rebuda com per dir... no vull ser menys que el mar, el meu company, que avui s'ha vestit de blau calma.

Tot hi convidava!..La Plaça nova de les Escoles s'anà omplint de gent,... portant l'ensinya, i al mirar-nos tots ens sentíem germans i amics i tots gaudíen de la mateixa joia..... Estavem altre vegada a L'Escala!.....

Varem sentir la veu del Batlle que ens donava la Benvinguda, i per què no?... també ens la donava L'Escala amb les seves casetes blanques, le barques i els pescadors i fins i tot la roca del frare, submergida per un temporal, dels nostres, tan coneeguts, volia aixecar el cap i tímidament ens deia: Benvingut!...benvinguts!.....

Gràcies a l'Ajuntament amb el seu Batlle, gràcies a la Comissió organitzadora, gràcies a la Coral Emporium que després de Missa ens obsequià amb unes belles i sentides cançons...gràcies a la Farandola amb els seus típics ballets...gràcies a l'estol de nois i noies que ens serviren el sopar.. i tots els que escalivaren les sardines i feren el cremat....etc....etc....tots hi són encara que no els